

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00
F: 01 428 47 33
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Številka: 2151-1/2017/43 (1324-05)

Datum: 3. 6. 2020

Ministrstvo za notranje zadeve s sedežem v Ljubljani, Štefanova 2, izdaja na podlagi drugega odstavka 8. člena Zakona o javnih zbiranjih (Uradni list RS št. 64/11-UPB5) na pritožbo Milana Trola s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj, zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, v upravni zadevi prepovedi javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona«, naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi Milana Trola s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj, zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, se ugodi. Odločba Upravne enote Maribor, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, se odpravi.
2. Postopek za prepoved javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« za dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne v Festivalni dvorani Lent Maribor, uveden na predlog Policijske postaje Maribor I, **se ustavi**. Prijava javne prireditve se vrne Policijski postaji Maribor.
3. V postopku niso bili zaznamovani dodatni stroški.

Obrazložitev

Upravna enota Maribor je v ponovljenem postopku z odločbo, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, na podlagi prvega odstavka 8. člena Zakona o javnih zbiranjih (Uradni list RS št. 64/11-UPB5, v nadaljevanju: ZJZ) v povezavi s prvim odstavkom 20. člena ZJZ, ugodila predlogu Policijske postaje Maribor I (v nadaljevanju: PP MBI) za prepoved prijavljene prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« v Festivalni dvorani Lent Maribor za dan 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne, ki jo je organiziral Milan Trol s.p. ter javno prireditev prepovedala. V 3., 4. in 5. točki izreka izpodbijane odločbe je navedla, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, da se tek rokov v predmetni upravni zadevi ne prekine ter da bo o stroških postopka odločeno s posebnim sklepom. V obrazložitvi odločbe je med drugim navedla, da je na podlagi sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2019-39 z dne 11. 6. 2019, s katero je le-to ugodilo tožbi Milana Trola s. p. zoper odločbo Upravne enote Maribor, št. 215-352/2017-10 (9137) z dne 17. 5. 2017 (v zvezi z odločbo Ministrstva za notranje zadeve, št. 2152-1/2017/8 (1234-05) z dne 22. 5. 2017), v ponovljenem postopku na podlagi dodatnih dokazov, ki jih je k predlogu za prepoved predložila PP MBI, izvedene ustne obravnave, katere so se poleg PP MBI kot pričë udeležili tudi predstavniki Zveze Srbov Slovenije, Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije in podžupan Mestne občine Maribor v času predvidenem za izvedbo prireditve, ter ob upoštevanju zgodovinskih dejstev in dokazov glede ustaštva (na sploh in v Republiki Sloveniji) ter ob upoštevanju prava Republike Slovenije in prava Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP) ugotovila, da je s predloženimi dokazi izkazano, da je bil namen organizatorja, da zaradi ekonomskega dobička dopusti, da bi se na koncertu izvrševala kazniva dejanja oziroma da bi se pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, zaradi katerih obstaja velika verjetnost, da bi bil moten javni red. Kot nesporno dejstvo je ugotovila, da se je organizator zavedal, kaj se dogaja na koncertih, na katerih nastopa pevec Marko Perkovič Thompson (poveličevanje ustaštva, spodbujanje sovraštva, nasilja in nestrpnosti na narodnostni in etični pripadnosti), in da je bil kljub temu več kot očitno pripravljen dopustiti tovrstna ravnanja pevca in dela publike na sami prireditvi, čeprav bi se moral in mogel zavedati, da s tem lahko ogrozi javni red in človeško dostojanstvo žrtev ustaškega sistema in njihovih svojcev, ki živijo v Sloveniji (Srbi, Romi, Židi) in da so zato izpolnjeni vsi zakonski pogoji iz prvega odstavka 6. člena ZJZ

za prepoved tovrstne prireditve. V obrazložitvi odločbe je nadalje poudarila, da z izdano odločbo brani temelje ustavne ureditve, in sicer vladavino prava, človekovo dostojanstvo in pluralizem ter da je na podlagi testa sorazmernosti ugotovila, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, saj se le tako lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanje k izvrševanju kaznivih ravnanj ter motenje javnega reda na prireditvi s povečevanjem ustaštva v obliki ustaških simbolov na zastavah, oblačilih, transparentih, pozdravih in besedilih pesmi. S tovrstnimi dejanji (nevarnosti povečevanja ustaštva in spodbujanja sovražnosti) sta namreč javna varnost in varstvo človekovega dostojanstva ogroženi do te mere, da prepoved prireditve odtehta poseg upravnega organa v organizatorjevo pravico do javnega zbiranja, saj se s prepovedjo predvidenega koncerta omeji možnost širjenja sovražnega govora, nacionalizma, povečevanje fašističnega ustaškega režima oziroma vrednot, ki niso v skladu s slovensko demokratično ureditvijo. Pri tehtanju posledice neizvedbe koncerta in izgube ekonomskega dobička organizatorja je ugotovila, da bi v primeru izvedbe predvidenega koncerta lahko nastala bistveno večja posledica za javno varnost in varstvo človekovega dostojanstva, kot je izguba dobička organizatorja v primeru prepovedi koncerta. V zaključku obrazložitve je poudarila, da je po skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj nesporno ugotovila, da obstaja velika gotovost, da je bil predviden koncert Marka Perkovića Thompsona za dne 20. 5. 2017, ki ga je organiziral Milan Trol s. p., organiziran z namenom, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma da se bo na prireditvi pozivalo k izvajanju kaznivih dejanj in z namenom motenja javnega reda, zato je na podlagi 20. člena ZJZ ugodila predlogu PP MBI za prepoved navedene javne prireditve in prireditev prepovedala.

Zoper navedeno odločbo se je Milan Trol s.p. (v nadaljevanju: pritožnik) kot organizator javne prireditve pravočasno pritožil. V pritožbi je med drugim navedel, da je upravna enota pri izdaji odločbe zmotno uporabila materialno pravo, napačno ugotovila dejansko stanje, kršila pravila postopka in kršila ustavne pravice organizatorja. Izpodbijana odločba namreč ne upošteva niti sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2019-39 z dne 11. 6. 2019, niti odločbe Ministrstva za notranje zadeve, št. 2151-1/2017/30 (1324-05) s 7. 11. 2019, v katerih je natančno navedeno, kaj vse bi morala policija in upravna enota dokazati, da bi upravna enota lahko prepovedala prireditev. Poudaril je, da si upravna enota ni pridobila nobene odločbe tuje države, izdane pred majem 2017, s katero bi le-ta prepovedala nastop pevca Thompsona (zaradi ustaštva), temveč se je v odločbi sklicevala le na pisma in opažanja policistov in uslužbencev Interpola, »zaznavanja« tujih ministerstev glede dogajanja na koncertih pevca Thompsona. Glede sklepa občinskega sveta mesteca v Švici, ki ima pristojnost politično ocenjevati in dovoliti ali ne dovoliti dogodke v svojih dvoranah, ter »razdrte pogodbe« z univerzo in o najemu dvorane v Nemčiji, je navedel, da navedeno niso upravne ali sodne odločbe, zato niti predlagatelj niti upravna enota z njimi nista dokazala, kar bi morala dokazati (da so uradni organi Kanade, Nizozemske, Švice, Avstrije, Hrvaške ali BIH z odločbo prepovedali Thompsonov koncert zaradi povečevanja ustaštva, ne pa morebiti zaradi varnostnih razlogov). Upravna enota prav tako ni z ničemer dokazala, da je bil namen organizatorja, da organizira navedeno prireditev z namenom organiziranja kaznivega dejanja ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj, niti pritožnik oziroma organizator koncerta nikoli ni bil v tovrstnih ali drugih kazenskih postopkih niti obsojen za tovrstna dejanja. Nadalje je navedel, da upravna enota ni dokazala, katerim od 28 kupcev, ki so tujci, je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj oziroma se do te zahteve iz sodbe upravnega sodišča in odločbe Ministrstva za notranje zadeve ni opredelila. Prav tako upravna enota ni dokazala ničesar, kar je sama v dopisu z dne 20. 11. 2019, naslovljenem na PP MBI naštel, da se v ponovljenem postopku mora dokazati. Navedel je, da odločba dokazuje le, da je ustaštvo zločin, kar med strankama v postopku ni sporno oziroma čemur tudi sam ne nasprotuje in da so zato ti dokazi nepotrebni. Glede dokazovanja, da je pevec Thompson kdaj v preteklosti (ko je bilo to na Hrvaškem še dovoljeno in preden je ESČP izdalo sodbo Šimunić proti Hrvaški) vzklikal ustaške vzklike ali pel vojaške vsebine ali nosil majico z ustaško ikonografijo, je navedel, da to ne more biti razlog, da bi oblast prepovedala dogodek, na katerem bi nastopila oseba, ki je kdaj v preteklosti storila tako dejanje, saj niti po slovenskem pravu niti po pravu ESČP ni dovoljeno prepovedovati dogodkov zaradi kršitev ali domnevnih kršitev neke osebe v preteklosti. Kot primer je navedel da ravnanje udeleženca na nogometni tekmi, na kateri bi le-ta razbijal, kričal, se pretepal, uničeval lastnino ali celo koga poškodoval, ne bi mogel biti razlog za preventivno prepoved neke druge nogometne prireditve v prihodnosti. Nadalje je navedel, da upravna enota prav tako ni dokazala, da je pevec Thompson v zadnjih letih kjerkoli zunaj Hrvaške kršil pravila ali napotke organizatorja ali oblasti, temveč je uspela zatrjevati le, da sta na nekem koncertu pred več leti, dve osebi iztegnili desnico ali vpili »Ubi Srbina«, ob čemer pripominja, da so to dogodki, ki se na vsaki nogometni tekmi pojavijo v še večjem obsegu, pa se zaradi njih ne prepovejo nogometne tekme v bodoče, ampak se kršitelje preganja. Prav tako niti organizator niti izvajalec nista navedla, da bo pevec Thompson v Mariboru nosil majico s kakšno

ikonografijo ali da bo pel pesmi ali vzklikal vzklike, ki bi kogarkoli užalile ali bile sporne. Nadalje je navedel, da upravna enota ni dokazala in pojasnila, na podlagi česa temelji ocena, da organizator ne bo imel kontrole nad ljudmi, katerim so bile vstopnice prodane in poudarja, da bi morala policijska postaja dokazati vse pogoje iz sodbe upravnega sodišča kumulativno in ne le nekatere od njih, prav tako je prerekal navedbo upravne enote, da je upoštevala vsa napotila iz sodbe upravnega sodišča in odločbe Ministrstva za notranje zadeve in da se je opredelila do vseh navedb sodbe. V zvezi s tem je dodatno navedel, da je upravna enota v izpodbijani odločbi odgovarjala na povsem druga vprašanja - vprašanja, ki si jih je zastavila sama, in poudaril, da so dokazi, ki so kasnejšega datuma kot datum koncerta neupoštevni pri odločanju o prepovedi dogodka leta 2017, zato se na njih izpodbijana odločba ne bi smela opirati. V konkretnem postopku je namreč šlo za ponovljeni postopek, zato so dovoljeni le dokazi, ki bi jih upravna enota lahko imela že leta 2017. Pritožnik je nadalje navedel, da so bile z dolgotrajnostjo postopka tako njemu, kot organizatorju, kot tudi izvajalcu in kupcem kart ter poslovnim partnerjem kršene pravice do svobode izražanja, zbiranja, svobodne gospodarske pobude in pravica do lastnine, pravica do poštenega sojenja in učinkovitega postopka ter pravica do pravnega sredstva, saj je bila pritožniku dano zgolj tri dni časa za pritožbo zoper odločbo, spisano na 55 straneh, katero je upravna enota pripravljala pol leta. V zvezi s tem je dodatno navedel, da takšen kratek rok ne omogoča obrambe in priprave kvalitetne pritožbe, prav tako krši pravico do odvetnika, saj nobeden v tako kratkem roku ni bil pripravljen preučiti spisa in napisati pritožbe. Tako kratek rok za pritožbo, naložen v času, ko ni upravičen kratek rok, saj ne gre za aktualno prireditve in zato ne sledi nobenemu legitimnemu cilju, je po mnenju pritožnika nezakonit in protiustaven, zato gre za kršitev pravice do pravnega sredstva, pravice do pritožbe, enakosti orožij, načela pravne države in kršitev načel upravnega postopka, prav tako je izpodbijana odločba nezakonita tudi iz razloga ker jo na podlagi Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) (v nadaljevanju: ZZUSUDJZ) opredeljuje kot nujno zadevo. Poudaril je, da je tridnevni rok za pritožbo napisan le za postopek v dneh pred dnevom dogodka in okoli predvidenega dogodka ne pa za postopek in odločanje tri leta po predvidenem dnevu dogodka, zaradi česar odločbe tudi ni mogoče izvršiti, organizator pa je že lani upravni enoti sporočil, da novega koncerta ne bo organiziral in da želi le zaključek postopka z ugotovitvijo, da je bil koncert nezakonito prepovedan ter povrnitev stroškov. Dodatno je poudaril, da mora biti organizatorju koncerta, katerega so državni organi prepovedali, kasneje pa ugotovili, da je prepoved nezakonita, in ko je vmes preteklo toliko časa, da dogodka ni mogoče več izvesti, na voljo ustrezen postopek, ki privede do končne ugotovitve o nezakonitosti prepovedi, ki je nato podlaga za zahtevke za povrnitev škode; v nasprotnem primeru so mu kršene ustavne pravice in pravice iz Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP). Na koncu je navedel, da se je upravna enota v odločbi ukvarjala z ocenjevanjem pevca in udeležencev koncerta, ni pa navedla, da bi kdaj kdorkoli od v Sloveniji živečih ljudi imel ustaške, sovražne ali drugačne izpade, ki jih odločba predvideva. Organu druge stopnje je predlagal, da ugotovi, da leta 2017 in danes niso izpolnjeni pogoji za prepoved prireditve, da se postopek za prepoved prireditve s sklepom ustavi, oziroma ugotovi, da je izpodbijana odločba nezakonita ter da sam odpravi pomanjkljivosti in sam reši zadevo ali pa jo vrne zadevo v ponovni postopek organu prve stopnje.

Organ druge stopnje je po pregledu izpodbijane odločbe in pritožbe ugotovil, da je organ prve stopnje napačno uporabil določila Zakona o začasnih ukrepih v zvezi s sodnimi, upravnimi in drugimi javnopravnimi zadevami za obvladovanje širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2-19 (Uradni list RS, št. 36/20 in 61/20, v nadaljevanju: ZZUSUDJZ), ko je v odločbi navedel, da gre pri konkretni upravni zadevi za nujno upravno zadevo in da se zato tek rokov ne prekine. Pritožnika je z dopisom, št. 2151-1/2017/34 (1324-05) s 13. 5. 2020, seznanil, da odločanje o predlogu policijske postaje za prepoved prireditve, ki bi naj se odvila pred tremi leti (20. 5. 2017) in katero organizator ne namerava izvesti v »aktualnem« časovnem času, ko zaradi preprečitve širjenja virusne okužbe COVID-19 na vseh področjih veljajo posebni ukrepi, ni zadeva, ki bi se morala na podlagi tretjega odstavka 6. člena ZZUSUDJZ obravnavati kot nujna zadeva, saj se z izpodbijano odločbo ne prepoveduje organizirano zbiranje ljudi na javni prireditvi, pri izvedbi katere bi lahko obstajala nevarnost za zdravje ljudi ali katerakoli druga nevarnost, prav tako izdaja izpodbijane odločbe ni nujna za učinkovito izvajanje oblasti za doseg namena ZZUSUDJZ – preprečitev širjenja virusne okužbe COVID-19, in zato roki v upravni zadevi, v kateri je organ prve stopnje izdal izpodbijano odločbo, zoper katero je vložena pritožba, na podlagi prvega odstavka 6. člena ZZUSUDJZ, ne tečejo. Dodatno ga je seznanil, da lahko pritožbo vložijo (oziroma že vloženo pritožbo dopolnijo) v roku, določenem v drugem odstavku 6. člena ZZUSUDJZ, na podlagi katerega začnejo roki v nenujnih zadevah teči s prenehanjem ukrepov v skladu z 2. členom ZZUSUDJZ, oziroma da organ druge stopnje obvesti, da pritožbe ne bo spremenil ali dopolnil.

Pritožnik je dne 27. 5. 2020 poslal dopolnitev pritožbe in med drugim ponovno navedel, da je odločba upravne enote nezakonita, saj ne sledi zahtevam sodbe Upravnega sodišča RS in odločbe Ministrstva za notranje zadeve iz leta 2019, ter da bi upravna enota lahko prepovedala prireditve, če bi bili kumulativno izpolnjeni vsi pogoji, ki sta jih organa naštel. Dodatno je navedel, da bi upravna enota morala upoštevati načelo sorazmernosti, ki ne dovoljuje, da se krati pravice vsem kupcem kart, če je na voljo milejši ukrep z blažjim posegom v pravice (na primer nadzor pri vhodu, izločitev kršiteljev s prireditve), česar odločba upravne enote ni upoštevala. Upravna enota bi morala konkretno navesti, katere so rizične skupine, ter kdaj in kje v Sloveniji so bile videne ali sankcionirane, kdo so njihovi člani, kateri ustaški dogodki so že bili ter utemeljiti, zakaj meni, da se bodo te skupine ali posamezniki udeležili koncerta, kar pa ni storila. Dodatno je navedel, da bi tudi v primeru, da bi takšne skupine in njihovi člani bili poznari, videni ali že kaj sankcionirani, morali le tem po načelu sorazmernosti ob vhodu onemogočiti vstop, ne pa prireditve prepovedati. Na koncu je navedel, da se je upravna enota v odločbi poslužila mnogih navedb in dokazov, ki jih leta 2017 še ni imela ali niso obstajale, ter da slovenski pravni red in Ustavno sodišče RS ne dovoljujeta prepovedi dogodka brez dokazov in dodajanja dokazov tri leta kasneje. Pritožnik s pritožbo zahteva povrnitev vseh stroškov postopka in taks.

Pritožba je utemeljena.

Pravico do zbiranja in združevanja opredeljuje že ESČP, ki v 11. členu določa, da ima vsakdo pravico do svobode zbiranja in združevanja, izvrševanje teh pravic je mogoče omejiti samo z zakonom, če je to nujno v demokratični družbi zaradi državne ali javne varnosti, za preprečitev neredov ali kaznivih dejanj, zaradi varovanja zdravja ali morale ali za varovanje pravic in svoboščin drugih ljudi. Navedeno pravico kot temeljno človekovo pravico in svoboščino določa tudi Ustava RS, in sicer v 42. členu določa, da je vsakomur zagotovljena pravica do mirnega zbiranja in do javnih zborovanj, zakonske omejitve pa so dopustne le, če to zahteva varnost države ali javna varnost ali varstvo pred širjenjem nalezljivih bolezní. ZJZ, ki natančneje ureja način uresničevanja ustavne pravice do mirnega zbiranja in javnih zborovanj, glede omejevanja pravice do mirnega zbiranja v celoti sledi določbi 42. člena Ustave RS, na podlagi katere je omejevanje ustavne pravice do mirnega zbiranja dopuščeno le v primerih ogrožanja temeljnih vrednot, kot so varnost države, javna varnost in preprečevanje širjenja nalezljivih bolezní. Tako med drugim v prvem odstavku 6. člena ZJZ določa, da je prepovedano organizirati prireditve z namenom, da bi se na njih izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma oviranja javnega prometa. Pristojni organ pa na podlagi 20. člena ZJZ prireditve med drugim prepove, kadar okoliščine kažejo na to, da je organizirana z namenom, določenim v prvem odstavku 6. člena ZJZ.

Iz spisa zadeve je razvidno, da je Upravna enota Maribor, 15. 5. 2017, prejela predlog PP MBI, št. 215-145/2017/7 (3F691-06), za prepoved prijavljene javne prireditve – koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona v Festivalni dvorani Lent Maribor, za 20. 5. 2017 od 22.00 do 00.30 ure naslednjega dne, ki je bil v skladu z določili ZJZ prijavljen na Policijski postaji Maribor I, 28. 4. 2017. V obrazložitvi predloga je med drugim navedla, da glede na svetovno nazorsko usmerjenost glasbenika obstaja utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika oziroma s strani posameznih skupin, ki bi se koncerta udeležile, spodbujana kazniva dejanja oziroma da bi se na koncertu lahko spodbujalo k izvrševanju kaznivih dejanj, nasilju in motenju javnega reda, saj organizator nima pregleda nad kategorijami morebitnih obiskovalcev. Organ prve stopnje je na podlagi predloga policije in izvedene ustne obravnave ter po skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj, ugotovil, da obstaja dokazna verjetnost, da se bodo na prireditvi izvajala kazniva dejanja oziroma da se bo pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, kar je na podlagi prvega odstavka 6. člena ZJZ prepovedano, zato je ugodil predlogu PP MBI ter prireditve – Koncert Marka Perkovića Thompsona za 20. 5. 2017 v Festivalni dvorani Lent v Mariboru, prepovedal. Zoper navedeno odločbo je pritožnik vložil pritožbo, ki jo je organ druge stopnje z odločbo, št. 2151-1/2017/8 (1324-05) z 22. 5. 2017, kot neutemeljeno zavrnil, pritožnik je zoper odločbo organa prve stopnje sprožil upravni spor, Upravno sodišče Republike Slovenije pa je s sodbo, št. II U 320/2017-39 z dne 11. 6. 2019, tožbi pritožnika ugodilo, odločbo organa prve stopnje, št. 215-352/2017-10 z dne 17. 5. 2017 odpravilo in zadevo vrnilo organu prve stopnje v ponovni postopek. V 26. točki obrazložitve sodbe je navedlo, da se bo organ prve stopnje v ponovnem postopku moral opredeliti do dokaznega gradiva, ki se že nahaja v spisu, saj je bila obrazložitev odločbe o prepovedi protispisna in neustrezno temelječa na že obstoječih listinah in dokazih, ki bi zadostili in izpolnili dokaznemu standardu namena izvrševanja

kaznivih dejanj na prireditvi s strani organizatorja. Posebej je poudarilo, da je upravnemu organu v ponovnem postopku dopuščena presoja pogojev morebitne prepovedi koncerta iz varnostnih razlogov, če bi le ti bili podani in utemeljeni do te mere, da bi šlo za potreben poseg v demokratični družbi in omejitev ali prepoved napovedanega koncerta, ter pojasnilo da ima država pravico, da omeji koncert v določenem delu (posamezno pesem) ali ga v celoti prepove, ča za to obstajajo razlogi varnosti države in/ali ljudi, ne more pa ga prepovedati iz razloga namena izvrševanja kaznivih dejanj s strani organizatorja koncerta, če za to ni neposrednih dokazov. V ponovljenem postopku je organ prve stopnje, dne 9. 7. 2019 izdal sklep, št. 215-253/2017-31, s katerim je ustavil postopek izdaje dovoljenja za izvedbo javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkoviča Thompsona«, organizator prireditve se je zoper izdani sklep pravočasno pritožil, organ druge stopnje pa je z odločbo, št. 2151-1/2017/30 (1324-05) z dne 7. 11. 2019, pritožbi ugodil, izpodbijani sklep odpravil ter zadevo vrnil organu prve stopnje v ponovno odločanje. V obrazložitvi odločbe je organ druge stopnje seznanil organ prve stopnje, da se mora v ponovljenem postopku za prepoved prireditve (in ne v postopku za izdajo dovoljenja za izvedbo prireditve kot je navedel organ prve stopnje v izpodbijanem sklepu), skladno s sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2017 z dne 21. 6. 2019, konkretno opredeliti do dokaznega gradiva, ki ga je v predlogu za prepoved navedla oziroma priložila PP MBI in pretehtati vse okoliščine, ki so pomembne za odločitev glede predloga za prepoved prireditve, in sicer, ali je na podlagi dokaznega gradiva mogoče ugotoviti, da je bil namen organizatorja (Milana Trola s. p.), organizirati navedeno javno prireditev z namenom, da bi se na prireditvi izvrševala kazniva dejanja oziroma da bi se na prireditvi pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj (24. točka obrazložitve sodbe). Prav tako ga je seznanil, da bo skladno s sodbo upravnega sodišča moral svoje ugotovitve in utemeljitve opreti na objektivne dokaze, ki jih je mogoče upoštevati v upravnem postopku (npr. odločbe pristojnih organov, pravna podlaga v zakonu itd.) in ne le na časopisne članke, televizijske prispevke in komuniciranja po spletnih portalih, kot je to bilo navedeno v odpravljeni odločbi organa prve stopnje (17. točka obrazložitve sodbe) in da bo moral presojo dokazov pred dokončno odločitvijo opraviti po načelu sorazmernosti med legitimnim ciljem, za katerega si organ odločanja prizadeva (odločanje o predlogu za prepoved) ter težu posega (omejevanja) oziroma prepovedjo prireditve in posledicami, ki bi jih lahko takšna prireditev imela, pri čemer je sodišče v obrazložitvi sodbe dodatno navedlo, da je poseg v človekove pravice dopusten samo toliko, da se doseže cilj, zaradi katerega država prepove prireditev (21., 22. in 26. točka obrazložitve sodbe). Nadalje je v odločbi navedel, da bo organ prve stopnje moral posamezne razloge za prepoved konkretizirati in jih določiti do te mere, da se bodo dali preizkusiti, pri čemer morajo navedbe (tudi predlagatelja prepovedi) temeljiti na dokazih (21. člen obrazložitve sodbe), in sicer, da bo moral med drugim konkretizirati, katere so rizične skupine ljudi v Sloveniji, pri katerih bi naj prišlo do zelo odklonilnega mnenja do nastopa glasbenika in je zato povzročilo javno nasprotovanje (14. točka obrazložitve sodbe), kateri skupini udeležencev v tujini prodanih vstopnic (28) je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj na prireditvi, prav tako mora pojasniti, na podlagi česa temelji ocena, da organizator kljub natančni specifikaciji prodanih kart ne bo imel kontrole nad skupinami ljudi, katerim naj bi bile vstopnice prodane (15. točka obrazložitve sodbe) in se opredeliti, zakaj je kljub dopisu ODT MB, št. Ktr/278/2017/SL/kš z dne 16. 5. 2017, ocenil, da so podani razlogi za prepoved prireditve (16. točka obrazložitve sodbe). Nadalje je organ prve stopnje seznanil, da bo moral predlagatelja prepovedi prireditve (PP MBI) pozvati, da svoje trditve glede prepovedi koncerta Thompsona v drugih državah izkaže s kakršnokoli odločbo teh držav (Kanade, Nizozemske, Švice, Avstrije, Hrvaške ali BiH), iz katere bi izhajalo, da so uradni organi navedenih držav Thompsonov koncert prepovedali zaradi povečevanja ustaštva (tudi z uporabo ikonografije in podobnih simbolov), ki je na podlagi 297. člena KZ-1 nedopustno in kaznivo dejanje, ali z odločbo o izvršenih kaznivih dejanjih ali izgredivih javnega miru (22. in 23. točka obrazložitve sodbe) in da razloge za prepoved dodatno utemelji z objektivnimi dokazi ter da na podlagi zbranih dejstev in dokazov presodi, ali so bili ob podanem predlogu za prepoved koncerta s strani predlagatelja (PP MBI) dejansko podani zadostni in argumentirani dokazi, da je organizator (Milan Trol s.p.) organiziral koncert z namenom izvrševanja kaznivih dejanj ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj (24. točka obrazložitve sodbe).

Organ prve stopnje je v ponovljenem postopku predlagatelja prepovedi (PP MBI) pozval, da skladno s sodbo upravnega sodišča in odločbo Ministrstva za notranje zadeve določi in konkretizira razloge in podlago za prepoved prireditve, pri čemer morajo navedbe temeljiti na dokazih, da predloži konkretne dokaze, da pevec Thompson povečuje ustaštvo in ima radikalen odnos do Srbov in da na njegovih koncertih le-to povečuje tudi publika ter na kakšen način se to izraža na prireditvah, da predloži objektivne dokaze in odločbe tujih držav, iz katerih bi izhajalo, da so upravni organi Thompsonov koncert prepovedali zaradi povečevanja ustaštva, izvrševanja kaznivih dejanj ali izgrediv javnega reda in miru, da se opredeli, ali je predlog za prepoved vložila zaradi morebitnih nasprotnikov koncerta

ali zaradi namena organizatorja, da bi se na koncertu izvrševala kazniva dejanja ali zaradi namena pevca, da bo na koncertu pozival k izvrševanju kaznivih dejanj, da konkretizira in izkaže razlog, na podlagi katerega bo mogoče ugotoviti namen organizatorja koncerta, da je koncert organiziral z namenom izvrševanja posameznih kaznivih dejanj na koncertu ali z namenom vzpodbujanja h kaznivim dejanjem ali h kršitvi javnega reda in miru na koncertu, da opredeli in konkretizira, ali bi se organizator moral zavedati, da lahko zaradi prireditve nastane prepovedana posledica (npr. povečevanje ustaštva), da konkretizira, katere so rizične skupine v Slovenji, pri katerih naj bi prišlo do odklonilnega mnenja do nastopa glasbenika in bi zato povzročilo javno nasprotovanje, da pojasni in konkretizira, na kakšni podlagi organizator klub specifikaciji kart ne bi imel kontrole nad skupinami ljudmi, katerim naj bi bile vstopnice prodane in na podlagi česa ocenjuje, da kupci kart simpatizirajo z ustaštvom in ostalimi pojavnimi oblikami radikalizma posameznikov ter zakaj ocenjuje, da se bodo koncerta udeležili radikalizirani posamezniki.

PP MBI je v postavljenem roku dopolnila predlog za prepoved (dokument PP MBI, št. 215-145/2017/107 z dne 6. 2. 2020). Utemeljivost predlagatelja, posamezna dokazila in dejstva, ki jih je posredovala PP MBI, so obširno opisana in povzeta v izpodbijani odločbi organa prve stopnje, in se nanje organ druge stopnje v celoti sklicuje, v tej odločbi pa povzema zgolj njihove zaključke, posamično pa zgolj nekatera izmed njih, in sicer: PP MBI je v dopolnitvi predloga za prepoved navedla zgodovinska dejstva osamosvojitve Republike Hrvaške, ki si jih je pridobila s strani Muzeja narodne osvoboditve Maribor (zgodovinska dejstva glede delovanja ustaškega gibanja, fašistične ustaške države NDH, današnje uporabe ustaških simbolov, seznam taborišč in žrtev ustašev iz SV Slovenije), na podlagi katerih bi lahko razumeli simboliko izražanja glasbenika Marka Perkovića Thompsona na njegovih koncertih, povzela sodno prakso Republike Hrvaške glede pozdrava »Za dom spremni« in (kazniva) dejanja, ki jih pevec in publika izvajajo na njegovih koncertih ter na tej osnovi utemeljila, da je organizator Milan Trol s. p. z namenom doseganja dobička, v Mariboru, ki je narodno mešano okolje, organiziral koncert Marka Perkovića Thompsona, ki je bil a priori obsojen na zgražanje in veliko verjetno ogrožanje javne varnosti. PP MBI je nadalje navedla, da je organizator prireditve vedel, kdo je in kaj predstavlja pevec, da le-ta povečuje ustaštvo s simboliko, ki jo izraža tako v pesmih kot tudi na družbenih omrežjih v javnem ter zasebnem življenju oziroma da je pevec »blagovna znamka« hrvaškega nacionalizma, da pa je kot podjetnik vseeno izključno sledil le ekonomski koristi, ki bi mu jo prinesel nastop navedenega pevca, in da je zato privolil v nastanek morebitne nedovoljene posledice, saj ni imel nobenega jamstva, da bo kot organizator imel popolni nadzor nad izvajalcem v smislu, da bi ne izpadel kot »blagovna znamka« hrvaškega nacionalizma na sami javni prireditvi. Prav tako je PP MBI navedla, da je mogoče pričakovati, da organizator na prireditvi ne bo imel popolnega nadzora nad izvajanjem pesmi in vzklikov z ustaško vsebino, kar pomeni, da ne bi mogel preprečiti izvrševanja kaznivih dejanj, zaradi nastopa Marka Perkovića Thompsona pa bi bile prizadete tudi človekove pravice ter človekovo dostojanstvo, in sicer predvsem pri etičnih skupnostih, ki živijo v Mariboru in Sloveniji (etični skupnosti Srbov, Romov in Judov), kar je utemeljil z javnimi objavami o nasprotovanju koncerta ter razgovori s predstavniki navedenih etičnih skupin. Po prepričanju PP MBI bi odobritev nastopa in izvedba koncerta Marka Perkovića Thompsona, ki posebej in predstavlja povečevanje totalitarnega režima (ustaštva), resno ogrozila javno varnost, ki med drugim jamči tudi varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin in kamor sodi tudi človekovo dostojanstvo, ki je neposredno utemeljeno že v 1. členu Ustave Republike Slovenije in ki je temeljna vrednota, ki prežema ves pravni red Republike Slovenije. Na podlagi testa sorazmernosti med pravico do združevanja in izražanja, ki jo zagotavlja 42. člen Ustave Republike Slovenije ter osebnega dostojanstva, ki bi bilo kršeno z izvedbo navedene prireditve, če bi na njej prišlo do izražanja in povečevanja ustaških simbolov, ki so v pravnem redu Republike Hrvaške, Republike Slovenije in Evropske unije izražena kot zakonsko nelegalna početja, je PP MBI ugotovila, da je poseg v pravico do javnega zbiranja in prepoved organiziranja navedene prireditve legitimna, stvarno upravičena in dopustna ter nujen ukrep, še posebej zaradi dejstva, da se je Milan Trol s.p. kot organizator moral zavedati, kdo je Marko Perković Thompson, kakšen simbol in ikona koga je, prav tako bi se moral zavedati, da lahko zaradi izvedbe prireditve nastane prepovedana posledica, kot je povečevanje ustaštva kot totalitarnega režima in izvrševanje kaznivih dejanj, pa je le-ta zaradi ekonomske koristi kljub temu pristal oziroma privolil v te škodljive posledice in v tveganje, da se bodo na prireditvi izvrševala kazniva dejanja, pri čemer so lahko storilci kaznivih dejanj nastopajoči pevec, kar je izkazano z njegovimi preteklimi ravnanji, zvestimi obiskovalci njegovih koncertov ter simpatizerji in zagovorniki proustaške ali nacionalistične ideologije, ki je uperjena zoper Srbe, Jude in Rome, kršitve pa bi lahko nastale tako z nastopom kot tudi s simboliko in izražanjem udeležencev koncerta. Omenjene etične skupine so preko svojih interesnih združenj podale javno in nedvoumno odklonilno mnenje do izvedbe prireditve, pri čemer so izpostavile grožnjo, ki jo predstavlja nastop Marka Perkovića Thompsona za kratenje njihovega človeškega dostojanstva. PP MBI je

navedla, da si država in njeni organi oblasti prizadevajo, da je javna varnost v družbi zagotovljena, oziroma da je kršenje omejeno na najmanjšo možno mero, še predvsem, v primerih, ko imajo konkretne podatke in izkazano utemeljeno verjetnost izvrševanja kaznivih dejanj in ko je podana sorazmernost omejevanja določenih pravic zaradi interesa in zaščite drugih.

Organ prve stopnje je po prejemu dopolnitve predloga za prepoved s strani PP MBI sklical ustno obravnavo, na katero je poleg organizatorja in PP MBI povabil tudi Zvezo Srbov Slovenije, Zvezo Romov Slovenije, Judovski kulturni center, Zvezo združenj borcev za vrednote NOB Slovenije, Muzej narodne osvoboditve Maribor ter Saša Pelka, ki je bil v čas predvidene prireditve podžupan Mestne občine Maribor. Organizator prireditve se ustne obravnave ni udeležil, je pa poslal pisno opredelitev glede dopolnjenega predloga in dokazil PP MBI, in sicer je navedel, da je preučil dokaze (na več kot 500 straneh), ki jih je posredovala PP MBI in ugotovil, da je PP MBI dokazala le, da je ustaštvo zločin, čemur tudi sam ne nasprotuje in kar med strankama ni sporno ter da navedeno niti ni vprašanje konkretnega postopka, zato so navedeni dokazi nepotrebni, da pa PP MBI ni dokazala tistega, kar bi na podlagi sobe upravnega sodišča, odločbe Ministrstva za notranje zadeve in poziva upravne enote morala. Nadalje je navedel, da niti po slovenskem pravu niti po pravu ESČP ni dovoljeno prepovedovati dogodkov zaradi kršitev ali domnevnih kršitev neke osebe iz preteklosti (kot primer je navedel nogometno tekmo, na kateri bi igralec, sodnik ali gledalec storil dejanje, ki je prepovedano, vendar pa navedeno dejanje ne bi moglo biti razlog za preventivno prepoved neke druge nogometne tekme v prihodnosti), da preventivna sankcija po slovenskem pravu in pravu ESČP ni dovoljena in krši pravico do zbiranja vsem sodelujočim in je kot taka nesorazmerna. Prav tako je navedel, da PP MBI ni z ničemer dokazala, da je pevec Thompson v zadnjih letih kjerkoli v tujini (kljub stotinam koncertov) kršil pravila ali napotke organizatorja ali oblasti in zatrdil, da je v zadnjih letih vedno spoštoval napotke oblasti in organizatorjev. Prav tako ni dokazala, da bi organizator ali izvajalec navedla, da bosta na prireditvi nosila majico s kakršnokoli ikonografijo, ali da bo izvajalec pel pesmi ali vzklikal vzklike, ki bi kogarkoli užalili ali bili sporni, niti ni z ničemer dokazala, da je bil namen organizatorja, da organizira prireditev z namenom izvajanja kaznivih dejanj ali z namenom pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj, v zvezi s čemer je poudaril, da organizator v tovrstnih ali drugih kazenskih postopkih še nikoli ni bil obsojen, prav tako pa PP MBI ni navedla niti dokazala, katerim kupcem (28), ki so karte kupili v tujini, je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj, niti ni pojasnila, na podlagi česa temelji ocena, da predlagatelj ne bo imel kontrole nad ljudmi, ki so jim bile vstopnice prodane. Vsi ostali vabljeni, razen predstavnika Zveze Romov Slovenije in predstavnika Muzeja narodne osvoboditve Maribor, so se ustne obravnave udeležili, in kot priče nasprotovale izvedbi koncerta, na katerem bi nastopil Thompson in njemu podobni izvajalci, ki povečujejo sovraštvo, nasilje in pozivajo k mednarodnim obračunom. Izpostavljeno je bilo, da na tovrstne koncerte hodijo istomišljeniki, da njegove pesmi razen nacionalizma nimajo nikakršno umetniško vrednost, z izvedbo koncerta pa bi bilo kršeno njihovo človeško dostojanstvo in da so v namen protesta na dan izvedbe koncerta nameravali izvesti protest, katerega bi se udeležila srbska društva, romska skupnosti in židovska društva, ki bi bila z izvedbo koncerta ponižana, pomoč pri organizaciji protestov pa so ponudila tudi srbska kulturna društva iz Avstrije. Prav tako so menili, da je takšna prireditev v nasprotju z ustavnimi temelji in načeli slovenske države in pomeni varnostno tveganje, saj pesmi avtorja povečujejo ustaški režim, pevec pa že s samo pojavo predstavlja simbol človeka, ki podpira fašistične ideje in širi sovraštvo in nestrpnost med ljudmi, širši javnosti pa je znan po podpihovanju sovražnosti zoper druge nacionalnosti, izvedba koncerta pa bi čustveno vznemirila tudi državljane Slovenije, ki so doživeli nasilje 2. svetovne vojne in njihove potomce do te mere, da bi obstajalo varnostno tveganje in tudi protest zoper prireditev. Podžupan Mestne občine Maribor v času izvedbe prireditve je kot priča navedel, da je prejel več apelov s strani občanov, naj preprečijo izvedbo koncerta. Organ prve stopnje je na podlagi dopolnitve predloga in dokazov, ki jih je predložila PP MBI ter izvedene ustne obravnave, dne 4. 5. 2020, izdal izpodbijano odločbo, s katero je predlogu PP MBI za prepoved prireditve »Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona« za dne 17. 5. 2017, v Festivalni dvorani Lent ugodil in prireditev prepovedal.

Organ druge stopnje je po preučitvi prijave javne prireditve, predloga PP MBI in k predlogu priloženih listin za prepoved javne prireditve, odločbe organa prve stopnje z dne 17. 5. 2017, s katero je ugodil predlogu PP MBI in prireditev prepovedal ter odločbe organa II. stopnje z dne 22. 5. 2017, ki je navedeno odločitev organa prve stopnje potrdil, predvsem pa sodbe Upravnega sodišča RS, št. II U 320/2017 z dne 21. 6. 2019, ter listin in dokazil, ki jih je organ prve stopnje pridobil v ponovljenem postopku ter izvedene ustne obravnave ugotovil, da je organ prve stopnje v ponovljenem postopku zmotno ugotovil dejstva, na katere je oprl odločitev, oziroma da dejstva in dokazi, na katere je oprl odločitev, neposredno ne izkazujejo namena organizatorja koncerta (Milana Trola s.p.), da je javno

prireditve »Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona«, dne 17. 5. 2017, želel organizirati z namenom, da bi se na njem izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, niti ni izkazal, da je prepoved prireditve sorazmeren ukrep iz razloga varnosti države in javne varnosti.

Organ druge stopnje se sicer v celoti strinja s predlagateljem prepovedi (PP MBI) in organom prve stopnje, da je kakršnokoli povečevanje ustaštva (z besedili pesmi, oblačili, simboli, mimiko ipd.) kaznivo dejanje in da so tovrstna dejanja na javni prireditvi nedopustna in prepovedana, čemur pritrujuje tudi organizator prireditve, vendar pa je dejstvo, da je Upravno sodišče Republike Slovenije v sodbi, s katero je zadevo vrnilo v ponovni postopek, izrecno navedlo, da zgolj verjetnost, da se bodo na prireditvi izvrševala kazniva dejanja, ne da bi le-ta bila konkretizirana in dokazana, ne morejo dokazati namena organizatorja, da je prireditve organiziral z namenom, da bi se na njej izvrševala navedena kazniva dejanja oziroma da se bi pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. V 15. točki obrazložitve sodbe je upravno sodišče v zvezi s tem navedlo, da je iz spisovnega gradiva organa prve stopnje razvidno, da je organizator s tem, ko je pravočasno prijavil prireditve, predložil načrt varovanja za javno prireditve, oceno stopnje tveganja, načrt dela rediteljev, red in pravila na javni prireditvi, načrt izvajanja zdravstvenega varstva na prireditvi in s tem, ko je dodatno sklenil pogodbo s policijo o dodatnem varovanju ter ko je z javno objavo obvestil obiskovalce koncerta, da bo vstop kontroliran na način, da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, da so prepovedani razni sporni napisi in znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije, storil vse, kar je potrebno, da bi se preprečilo vsakršno povzročanje nasilja na prireditvi, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj. Izrecno je poudarilo, da organ prve stopnje ni pojasnil in konkretiziral, na kakšni podlagi je ocenil, da je organizator kljub temu imel namen organizirati prireditve z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Organ druge stopnje ugotavlja, da tudi v ponovljenem postopku niti predlagatelj prepovedi (PP MBI) niti organ prve stopnje nista priložila konkretnih dokazil, ki bi oporekale s prijavo izkazanemu namenu organizatorja, da stori vse, da prepreči nedovoljena ravnanja na prireditvi. Iz listin, ki jih je predlagatelj priložil k predlogu za prepoved (v prvotnem in ponovljenem postopku) je namreč razvidno, da je le-ta namen organizatorja iz prvega odstavka 6. člena ZJZ, utemeljeval s tem, da bi se kot organizator javnih prireditve moral zavedati, kdo je pevec in do kakšnih dejanj je že prišlo na prireditvah (povečevanje ustaštva), navedeno pa dokazoval s članki in fotografijami s koncertov (priložena v spisu), na katerih je pevec nastopal, in da je kljub temu, zaradi ekonomskega dobička, želel izvesti koncert. Organ druge stopnje je v odločbi, št. 2151-1/2017/ 8 (1324-05) z dne 22. 5. 2017, zatrjeval in utemeljeval, da se je organizator zavedal oziroma bi se moral zavedati, da bi na prireditvi lahko prišlo do izvrševanja kaznivih dejanj, in sicer tako s strani pevca kot tudi udeležencev oziroma do prepovedanih posledic (vzklikanje ustaških pozdravov, simboli na oblačilih, pesmi z neprimerno vsebino ipd.), tudi iz razloga, ker je v prijavi prireditve naštel vrsto ukrepov, ki bi jih zagotovil na prireditvi in s katerimi bi navedena dejanja preprečil, vendar pa je dejstvo, da je Upravno sodišče RS (v nasprotju z ugotovitvijo organa prve stopnje in druge stopnje) v 23. točki obrazložitve sodbe izrecno navedlo, da dodatne ukrepe organizatorja ni mogoče šteti v škodo organizatorju, temveč kvečjemu izkazujejo njegovo skrbnost, da bi kakršnokoli poskus vzbujanja nestrpnosti ali izvajanja kaznivih dejanj preprečil že ob vstopu posameznih obiskovalcev na koncert. Prav tako je navedlo, da bi moral biti namen organizatorja, da je želel organizirati javno prireditve z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja, izkazan z dokazi, saj utemeljena verjetnost, da bodo na prireditvi s strani glasbenika ali posameznih skupin, ki se bodo udeležile koncerta, vzpodbujena kazniva dejanja oziroma, da se bo z njimi vzpodbujalo k izvajanju kaznivih dejanj, kar je zatrjeval tudi organ prve in druge stopnje v predhodnem postopku, na podlagi 22. točke obrazložitve sodbe ne ustreza konkretizaciji zakonske diktije prvega odstavka 6. člena ZJZ. Iz sodbe upravnega sodišča izhaja, da je prvi odstavek 6. člena ZJZ podlaga za prepoved prireditve le v primeru, če bi organizator imel namen organizirati prireditve, na kateri bi se izvajala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, ki so prepovedana. Zakonska diktija navedenega člena jasno določa, da mora biti pri organiziranju prireditve izkazan namen organizirati prireditve, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenje javnega reda oziroma oviranje javnega prometa (22. točka obrazložitve sodbe). Organ druge stopnje je glede na navedeno in na napotek Upravnega sodišča RS, navedenega v 26. točki obrazložitve sodbe, da je v ponovljenem postopku na podlagi dokaznega gradiva, ki ga je v predlogu za prepoved navedla oziroma priložila PP MBI, potrebno ugotoviti, ali je bil namen organizatorja (Milana Trola s. p.), da organizira javno prireditve z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma da bi se na njej pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, pri čemer je ugotovitve in utemeljitve potrebno opreti na objektivne dokaze (odločbe pristojnih organov, pravna podlaga v zakonu itd.) in ne le na časopisne članke, televizijske prispevke in komuniciranja po spletnih portalih,

ugotovil, da niti predlagatelj prepovedi niti organ prve stopnje v ponovljenem postopku z ničemer nista izkazala oziroma dokazala niti dodatno utemeljeno pojasnila, da je imel organizator namen organizirati prireditve, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenja javnega reda oziroma oviranja javnega prometa kot to opredeljuje prvi odstavek 6. člena ZJZ (14. točka obrazložitve sodbe). Predlagatelj prepovedi je sicer v dopolnitvi predloga pomembno poudaril, da bi se organizator kot oseba, ki se ukvarja z organiziranjem javnih prireditev, moral zavedati, kdo je pevec Marko Perković Thompson (da je le-ta znan po slavljenju in poveličevanju ustaštva) in da bi organizator moral vedeti, kaj počne pevec na svojih koncertih (da ustaško simboliko izraža tako v pesmih kot na družbenih omrežjih in v javnem in zasebnem življenju), pa je kot organizator kljub temu sledil izključno ekonomski koristi, ki bi mu jo prinesel nastop Marka Perkovića Thomsona, in tako privolil v nastanek morebitne nedovoljene posledice. Vendar pa organ druge stopnje navedena zatrjevanja, glede na vsebino obrazložitve sodbe upravnega sodišča, ne more šteti kot utemeljen in dokazan argument predlagatelja prepovedi prireditve, na podlagi katerega bi lahko dokazal, da je organizator organiziral prireditve z namenom, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj. Kot je razvidno iz obrazložitve sodbe Upravnega sodišča RS je pojem namena iz ZJZ mogoče tolmačiti s kazenskopravnim pojmovanjem naklepa, ki je izkazan ne le z zavestjo, ampak tudi voljo, iz spisovnega gradiva pa izhaja, da je organizator prireditve storil vse, kar je potrebno, da bi se vsakršno povzročanje nasilja, motenje javnega reda in miru oziroma izvrševanje kaznivih dejanj preprečilo. Poleg tega je upravno sodišče v sodbi izrecno navedlo, da ni mogoče prepovedati prireditve zgolj na podlagi pojasnila in mnenja predlagatelja, da je bil namen organizatorja organizirati javno prireditve, da bi se na njej izvrševala kazniva dejanja, ne da bi bil takšen namen organizatorja konkretiziran in dokazan, oziroma ne da bi bilo dokazano, da se je organizator zavedal, da lahko nastane prepovedana posledica, pa je kljub temu privolil, da posledica nastane in kljub ukrepom, ki jih je nameraval zagotoviti organizator in to ob dejstvu, da je organizator v prijavi prireditve navedel ukrepe, s katerimi bi kot organizator preprečeval ravnanja, ki so prepovedana, in sicer tako s strani pevca, ki je predložil seznam pesmi, kot tudi s strani udeležencev prireditve. V zvezi z dodatno utemeljitvijo predlagatelja in organa prve stopnje, da je prepovedan namen organizatorja izkazan s tem, da je le-ta sledil zgolj ekonomski koristi, ki bi mu jo prinesla izvedba koncerta, kljub temu, da bi se moral zavedati posledic, ki bi z izvedbo prireditve lahko nastale, pa organ druge stopnje pojasnjuje, da pravico organizatorja, da organizira javno prireditve, ne moremo gledati zgolj z ekonomskega vidika, ki naj bi ga le-ta imel z organizacijo javne prireditve, saj je pravica do svobode zbiranja ena izmed temeljnih človekovih pravic, določena v 11. členu Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP), ki je povzeta tudi v 42. členu Ustave RS in v ZJZ, ki konkretnije ureja pravico do zbiranja na javnih shodih in javnih prireditvah. Upravno sodišče je v zvezi z uresničevanjem navedene pravice med drugim navedlo, da je dolžnost države, da pri javnih zbiranjih in shodih zagotovi uživanje svoboščin oziroma da gre za kršitev uživanja svoboščin, če država za to ne poskrbi, pri čemer se je navezalo na sodbo ESČP v zadevi Baczkowski in ostali proti Poljski (18. točka obrazložitve sodbe). V zvezi s tem je dodatno navedlo, da mora biti poseg v demokratični družbi, kadar gre za prepoved prireditve ali shoda, ustrezno obrazložen in utemeljen, pri čemer je treba poseben pomen pripisati pluralizmu in strpnosti ter da demokracija ne pomeni vedno, da mora v družbi prevladati mnenje večine, zato je dolžnost države, da zagotovi učinkovito uživanje svoboščin, vključujoč svobodo zbiranja in združevanja iz 11. člena EKČP. Ob upoštevanju navedenega ter listin in dokazov (med drugimi tudi izjav prič), ki jih je predlagatelj postopka priložil k predlogu za prepoved, organ druge stopnje ugotavlja, da namen organizatorja iz prvega odstavka 6. člena ZJZ, razen sklicevanja na njegovo ekonomsko korist zaradi izvedbe koncerta in pričakovanega zavedanja organizatorja, ni izkazan. Organ druge stopnje navedeno utemeljuje tudi z ugotovitvami upravnega sodišča, da se je organizator sicer zavedal, da na prireditvi lahko pride do izvajanja kaznivih dejanj, in da je zato v prijavi predvidel zadostne ukrepe, s katerimi bi le to preprečil (pregled obiskovalcev, prepoved nošenja simbolov in znakov, predviden seznam pesmi ipd.). Organ druge stopnje pa dodatno pojasnjuje, da je organizator javne prireditve na podlagi ZJZ, poleg tega, da je dolžan v prijavi prireditve izkazati, da bo zagotovil ustrezne ukrepe za zagotovitev reda na prireditvi, tudi na sami prireditvi dolžan zagotoviti, da prireditve poteka v skladu z napovedanim programom in da se izvajajo vsi ukrepi navedeni v prijavi, prav tako je dolžan sodelovati s policijo in upoštevati morebitne predlagane ukrepe policije za zagotovitev reda na prireditvi, nadalje ima pravico prekiniti ali zaključiti prireditve ter izključiti udeležence, ki motijo red ter razpustiti prireditve, če je prišlo do uresničevanja namenov, ki so prepovedani po določbi prvega odstavka 6. člena ZJZ. Policija pa ima na podlagi ZJZ dolžnost, da zagotovi, da prireditve, ki je organizirana v skladu z določbami ZJZ, ne bo motena ali ovirana, v primeru, da se na prireditvi izvajajo nameni, ki so prepovedani, pa ima pravico, da prireditve razpusti. Glede na navedeno in na dokazila, ki jih je priložil predlagatelj prepovedi, nakazuje, da namen organizatorja, da je prireditve organiziral z

namenom, da bi se na njej izvajala kazniva dejanja oziroma pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj ali z namenom povzročanja nasilja, motenje javnega reda oziroma oviranje javnega prometa kot to opredeljuje prvi odstavek 6. člena ZJZ, ni izkazan in da so s strani države predpisani zadostni ukrepi, da bi se tovrstna dejanja, če bi se na sami prireditvi dejansko udeležila, lahko bila preprečena in sankcionirana. Organ druge stopnje v zvezi s tem tudi ne more prezreti dejstva, da se v ponovljenem postopku niti predlagatelj predloga za prepoved niti organ prve stopnje, kljub sodbi upravnega sodišča in poziva organa druge stopnje, nista opredelila do dopisa ODT MB, št. Ktr/278/2017/SL/kš z dne 16. 5. 2017, iz katerega je razvidno, da je policija že mesec dni pred nameranim koncertom ugotovila, da zoper organizatorja niso podani znaki naznanjenega kaznivega dejanja oziroma da pri organizatorju ni podan utemeljen sum očitane javnega vzpodbujanja sovraštva, nasilja in nestrpnosti po 297. členu KZ-1 in sramotitev slovenskega naroda po 165. členu KZ-1.

Glede strukture udeležencev, ki naj bi se udeležili prireditve, se organ druge stopnje strinja z ugotovitvijo predlagatelja predloga za prepoved in organom prve stopnje, da je personalizacija kart predpisana zgolj za športne prireditve in da zato organizator ne bo imel pregleda nad strukturo udeležencev prireditve in nad kategorijami obiskovalcev in da zato tudi ne bo mogel zagotoviti, da se prireditve ne bi udeležili tudi obiskovalci, ki simpatizirajo z ustaštvom, vendar pa je po mnenju upravnega sodišča organizator z ukrepi, ki jih je predvidel v prijavi javne prireditve storil vse, da bi preprečil vstop na prireditveni prostor udeležencem, ki bi že na zunaj kazali, da simpatizirajo z ustaštvom (objava obvestila obiskovalcem koncerta, da bo vstop obiskovalcev kontroliran na način, da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, razni sporni napisi, znaki na oblačilih, ki bi lahko potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije) in da je prav tako z ukrepi, ki jih je predvidel na samem prireditvenem prostoru (zadostno št. varnostnikov, vnaprej pripravljen izbor pesmi ipd.), storil vse, da bi kot organizator preprečil morebitno izvajanje kaznivih dejanj na sami prireditvi, in sicer tako s strani pevca kot s strani publike na sami prireditvi. Organ druge stopnje ugotavlja, daniti predlagatelj prepovedi niti organ prve stopnje v ponovljenem postopku nista dokazala nasprotno, temveč sta ponovno zgolj zatrjevala, da organizator nima pregleda nad udeleženci, ni pa dokazano, kateri skupini obiskovalcev v tujini prodanih vstopnic je mogoče očitati namen izvrševanja kaznivih dejanj na sodišču (15. člen obrazložitve sodbe). V zvezi s tem ne gre prezreti niti dejstva, da je iz sodb ESČP, ki jih je v sodbi povzelo upravno sodišče, med drugim razvidno, da potencialna propaganda neke ideologije ne more biti edini razlog za omejitev pravice zbiranja in da nošnja simbolov, ki so se uporabljali med vladavino represivnih režimov, sicer lahko privede do nelagodja med žrtvami in svojci teh režimov, da pa takšna čustva, čeprav so razumljiva, ne morejo sama po sebi omejevati svoboščin iz EKČP, ter da morajo biti sankcije, ki jih izvede država, kljub temu sorazmerne z zastavljenim zakonitim ciljem.

Na podlagi navedenega organ druge stopnje tudi ne more slediti argumentom predlagatelja prepovedi in organu prve stopnje, da je prireditev potrebno prepovedati iz razloga, ker nastop Marka Perkovića Thomsona žali človeško dostojanstvo (kot eno najpomembnejših temeljnih vrednot slovenskega pravnega reda), žrtve ustaškega sistema in njihovih svojcev (pripadnike romskih, židovskih in srbskih skupnosti v Sloveniji) ter simpatizerje NOB. Organ druge stopnje se je po prejemu pritožbe seznanil z argumenti in navedbami predstavnikov navedenih skupin, pridobljenih s strani predlagatelja prepovedi in dodatno podanih na ustni obravnavi pri organu prve stopnje in razume njihovo stisko, pri čemer pa ugotavlja, pa zgolj navedeni argumenti, skladno s sodno prakso ESČP in sodbo upravnega sodišča, ne morejo biti dovolj sorazmeren razlog, da bi se omejila oziroma prepovedala temeljna svoboščina iz EKČP. Upravno sodišče je v 21. točki obrazložitve sodbe sicer navedlo, da nobena človekova pravica, tudi pravica do zbiranja ali organiziranja koncertov, ni absolutna, saj so le-te po Ustavi Republike Slovenije in EKČP omejene tudi s pravicami drugih in v primerih, ko to določata Ustava Republike Slovenije in EKČP, vendar pa mora država pred dokončno odločitvijo opraviti presojo po načelu sorazmernosti med prepovedjo prireditve in posledicami, ki bi jih takšna prireditev imela, saj gre pri odločanju o omejevanju svobodnega združevanja ali prepovedi izvedbe neke javne prireditve za izredno občutljivo poseganje v temeljne svoboščine, ki jih je mogoče upravičiti le z varstvom svobodne demokratične družbe kot celote. V primeru, da se država odloči za omejitev ali prepoved prireditve, pa mora organ, ki odloča, iskati sorazmernost med legitimnim ciljem, za katerega si organ odločanja prizadeva, ter teži posega (omejevanja), pri odločanju pa je naloga organov, da skušajo najti ustrezno ravnovesje z upoštevanjem načela sorazmernosti, pri čemer morajo biti razlogi, zaradi katerih država prepove neko prireditev, konkretizirani in določeni do te mere, da se dajo preizkusiti, navedbe organov pa morajo temeljiti na dokazih. Organ druge stopnje v zvezi s tem ugotavlja, da tudi v ponovljenem postopku ni izkazan, da je bil namen organizatorja, da bi na prireditvi pevec ali publika izvrševali kazniva dejanja ali pozivali k izvrševanju kaznivih dejanj oziroma da je bil namen organizatorja, da bi

se na prireditvi žalilo človekovo dostojanstvo ranljivih skupin – žrtev ustaškega sistema in njihovih svojcev, saj je organizator po mnenju upravnega sodišča predvidel zadostne ukrepe, da do navedenih ravnanj na prireditvi ne bi prišlo. V primeru, če bi do navedenih kršitev na sami prireditvi kljub ukrepom organizatorja dejansko prišlo, pa je policija na podlagi prve alineje drugega odstavka 22. člena ZJZ dolžna zahtevati od vodje prireditve, da prireditev razpusti, če je prišlo do uresničevanja namenov, ki so prepovedani po določbi prvega odstavka 6. člena ZJZ, na podlagi tretjega odstavka istega člena pa prireditev razpusti, če vodja zahteve policije ne upošteva. Zato organ druge stopnje kljub navedbam predstavnikov skupin, ki so bile žrtve ustaštva, da bi bilo s koncertom, na katerem bi nastopil Marko Perković Thomson, prizadeto njihovo človekovo dostojanstvo, ne more slediti predlagatelju prepovedi, da so navedbe teh skupin že zadosten in sorazmeren razlog za prepoved prireditve, sploh glede na dejstvo, da je upravno sodišče ugotovilo, da je organizator z ukrepi, ki jih je predvidel, želel preprečiti tovrstna kazniva dejanja in ob dejstvu, da drugih dokazov predlagatelj prepovedi v ponovljenem postopku ni predložil.

Organ druge stopnje je skladno s 24. in 26. točko obrazložitve sodbe upravnega sodišča, v kateri je navedlo, da ima država pravico prepovedati koncert zaradi povečanega varnostnega tveganja in varnostnih razlogov, če so le-ti bili podani in utemeljeni do te mere, da bi šlo za potreben poseg v demokratični družbi in omejitev ali prepoved napovedanega koncerta oziroma da ima država pravico izvedbo koncerta v določenem delu (posamezno pesem) omejiti ali pa ga v celoti prepovedati, če zato obstajajo razlogi varnosti države in/ali ljudi, da pa ne more prepovedati iz razloga namena izvrševanja kaznivih dejanj s strani organizatorja koncerta, če za to ni neposrednih dokazov, ugotavljal tudi, ali bi bilo prireditev potrebno prepovedati na podlagi varnostnih razlogov. V zvezi s tem je ugotavljal, ali je prepoved prireditve nujna za doseg cilja (javna varnost), pri čemer je upošteval sodbo upravnega sodišča, dokaze (vključno z izjavami prič), ki jih je predložil predlagatelj prepovedi (PP MBI) v konkretnem upravnem postopku (tako v prvem kot tudi v ponovljenem) ter ugotovitve organa prve stopnje, ki je v ponovljenem postopku v zvezi s tem opravil test sorazmernosti in na podlagi katerega je ugotovil, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, saj se le s prepovedjo koncerta lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanja k izvrševanju kaznivih dejanj in motenje javnega reda na koncertu s povečevanjem ustaštva (z zastavami, oblačili, transparenti, ustaškimi pozdravi, besedili pesmi) tako s strani pevca kot tudi publike in prepreči morebiten odziv prizadetih skupin ali posameznikov, ki bi nasilno reagirali na organiziran koncert. Organ druge stopnje poudarja, da je potrebno, če se država odloči za omejitev ali prepoved prireditve, na podlagi 21. točke obrazložitve sodbe Upravnega sodišča RS izkazati sorazmernost med legitimnim ciljem, za katerega si organ odločanja prizadeva ter teži posega (omejevanja), pri čemer je poseg dopusten samo toliko, da se doseže cilj, razlogi, zaradi katerih država prepove neko prireditev, morajo biti konkretizirani in določeni do te mere, da se dajo preizkusiti, navedbe organov pa morajo temeljiti na dokazih. Po preučitvi izpodbijane odločbe, listin zadeve in testa sorazmernosti, organ druge stopnje ugotavlja, da predlagatelj prepovedi (PP MBI) z izjavami prič in drugimi argumenti ni izkazal, da bi prireditev bilo potrebno prepovedati zaradi varnostnih razlogov, in da tudi s testom sorazmernosti, ki ga je opravil organ prve stopnje, ni izkazano, da je prepoved koncerta primeren oziroma sorazmeren ukrep, s katerim bi zavarovali žrtve pred grobim posegom v njihove pravice in človekovo dostojanstvo. V primeru posega v svobodo zbiranja in združevanja v luči preprečitve kršitve 11. člena ESČP mora namreč poseg v svoboščino zadostiti trem kriterijem: poseg v svoboščino mora biti predpisan z zakonom, poseg mora zasledovati enega izmed naštetih ciljev (državna ali javna varnost, preprečitev neredov ali kaznivih dejanj, varovanje zdravja in morale ter varovanje pravic in svoboščin drugih ljudi) in poseg mora biti nujen v demokratični družbi za doseg teh ciljev (19. točka obrazložitve sodbe Upravnega sodišča RS). Tudi iz obrazložitve sodbe upravnega sodišča je razvidno, da mora biti poseg v človekovo svoboščino sorazmeren z zastavljenim ciljem, vsakršne izjeme pa se morajo tolmačiti ozko, zato potencialna propaganda neke ideologije po stališču ESČP ne more biti edini razlog za omejitev ter da nošnja simbolov, ki so se uporabljali med vladavino represivnih režimov sicer lahko privede do nelagodij med žrtvami in svojci, da pa takšna čustva ne morejo omejevati svoboščin iz EKČP. Organ druge stopnje ugotavlja, da je že organizator prireditve s prijavo in predvidenimi ukrepi, ki jih je nameraval zagotoviti izkazal, da bo storil vse kar je potrebno, da bi se vsakršno povzročanje nasilja, motenje javnega reda in miru, oziroma izvrševanja kaznivih dejanj preprečilo, saj je uredil dodatno varovanje, z javno objavo pa obiskovalce koncerta obveščal, da bo vstop kontroliran ter da bo strogo prepovedan vnos stvari in predmetov (razni sporni napisi, znaki na oblačilih), ki bi lahko

potencialno vzbujali nestrpnost, sovražni govor ali razne provokacije. Zato organ druge stopnje ne more slediti ugotovitvam organa prve stopnje glede opravljenega testa sorazmernosti, saj meni da z njim ni utemeljeno izkazano, da je prepoved prireditve primeren ukrep - tovrstna dejanja, s katerimi bi pevec ali udeleženci eventuelno lahko povečevali ustaštvo, in s tem posegli v človekovo dostojanstvo, bi namreč lahko preprečili z blažjimi posegi, kot npr. dosledno izvajanje predvidenih ukrepov organizatorja že ob vstopu na prireditveni prostor, upoštevanje ukrepov organizatorja na sami prireditvi ter doslednim izvajanjem in upoštevanjem določil ZJZ glede poteka in izvedbe prireditve (prekinitev prireditve, razpustitev ipd.). Organ druge stopnje pojasnjuje, da je na podlagi strogega testa sorazmernosti, ki ga je izvedel organ prve stopnje, poseg v ustavno določeno pravico dopusten šele, če preстане vse vidike testa. Organ druge stopnje ugotavlja, da je organ prve stopnje na podlagi testa sorazmernosti ugotovil, da je prepoved koncerta razumen, smiseln in primeren ukrep, iz razloga, ker se le s prepovedjo koncerta lahko prepreči možnost izvrševanja kaznivih ravnanj in pozivanje k izvrševanju kaznivih ravnanj in motenje javnega reda na koncertu, s povečevanjem ustaštva v obliki ustaških simbolov na zastavah, oblačilih, transparentih, ustaških pozdravov, z besedili pesmi, ki pozivajo k fizičnemu obračunavanju s Srbi, s strani pevca ali publike in morebitnemu odzivu prizadetih skupin ali posameznikov, ki bi nasilno odreagirale na organiziran koncert Marka Perkovića Thompsona v Mariboru, kar bi posledično lahko privedlo do motenja javnega reda, vendar pa je po . mnenju organa druge stopnje usklajevanje zaščite med seboj nasprotujočih si interesov in pravic različnih skupin, ki predpostavlja poseganje v ustavno zagotovljene pravice, mogoče doseči z blažjim posegom od prepovedi prireditve. Koncert bi se namreč lahko organiziral ob strogih varnostnih ukrepih, nekatere izmed njih je predvidel že organizator (kontrola in pregled ob ob vstopu na prireditveni prostor, strogo prepovedan vnos stvari in predmetov, ki bi vzbujali nestrpnost (razni sporni napisi, znaki na oblačilih, , sovražni govor ali razne provokacije), prav tako je zagotovil varnostno službo, s policijo pa je sklenil pogodbo o dodatnem varovanju, prav tako so v ZJZ določeni vzvodi, s katerimi lahko organizator ali policija prepreči kazniva dejanja na sami javni prireditvi (prekinitev, razpust) V zvezi s trditvijo, da noben varnostni ukrep ne more preprečiti proustaških izpadov samega izvajalca ali publike (s čimer je človeško dostojanstvo žrtev že prizadeto) pa organ druge stopnje pojasnjuje, da je javno spodbujanje sovraštva, nasilja ali nestrpnosti inkriminirano v 297. členu KZ-1. Iz navedenega izhaja, da prvi vidik testa sorazmernosti (vprašanje ali je poseg nujen v smislu, da cilja ni mogoče doseči brez posega oziroma da cilja ni mogoče doseči s kakšnim drugim in blažjim posegom) ni prestal presoje, saj je mogoče z blažjim posegom doseči cilj, tudi zagotavljanje človekovega dostojanstva kot temeljne pravice pravnega reda. V zvezi s tem ne gre spregledati sodbe ESČP na katero se je sklicevalo tudi upravno sodišče v 18. točki obrazložitve sodbe in po kateri je dolžnost države, da na javnih zbiranjih zagotovi uživanje svoboščin, pri čemer gre za kršitev 11. člena EKČP, če država za to ne poskrbi in po kateri je prepoved prireditve v demokratični družbi sicer dovoljena, če je ustrezno obrazložena in utemeljena. Sodišče ESČP je v zvezi s tem dodatno poudarilo, da je v demokratični družbi poseben pomen treba pripisati pluralizmu in strpnosti ter da demokracije ne pomeni vedno, da mora v družbi prevladati mnenje večine, zato ima država dolžnost zagotoviti učinkovito uživanje svoboščin, vključujoč svobodo zbiranja in združevanja iz 11. člena EKČP.

V zvezi z dokazili, ki jih je predlagatelj prepovedi koncerta priložil kot dokazilo, da se na koncertih Thompsona izvršujejo dejanja s katerimi se povečuje ustaštvo pa organ druge stopnje pojasnjuje, da je iz obrazložitve sodbe sodišča (17. točka) razvidno, da prepovedi javnih prireditev in/ali zborovanj ni mogoče sprejeti na podlagi časopisnih člankov in televizijskih prispevkov ter komunikacij po spletnih portalih, saj to niso objektivni dokazi, ki bi jih bilo mogoče upoštevati v uradnem postopku. Organ druge stopnje ugotavlja, da so predlogu za prepoved sicer predložene časopisne objave glede številčnih koncertov pevca Thompsona in (nedopustnih) ravnanj, ki so se na njegovih koncertih dogajala, vendar pa predlagatelj prepovedi koncerta, v skladu z 22. točko obrazložitve sodbe upravnega sodišča, ni predložil uradnih dokazil, kot so odločbe uradnih organov o prepovedi koncerta zaradi povečevanja ustaštva, zato na podlagi navedenega ugotavlja, da zgolj odvzem dovoljenja za koncert v Švici, ki nakazuje, da je bilo le to odvzeto zaradi pričakovanega povečevanja ustaštva na navedeni prireditvi, ni zadosten razlog, ki bi opravičeval prepoved prireditve oziroma posega v temeljne svoboščine iz 11. člena EKČP. Organ druge stopnje pojasnjuje, da je predlagatelj prepovedi (PP MBI) v ponovljenem postopku k predlogu za prepoved namreč priložil poročila Interpola, pri čemer je iz poročila Interpola Švice razvidno, da je bilo dovoljenje za izvedbo koncerta Thompsona odvzeto zaradi preprečitve, da bi se hrvaška diaspora v Švici radikalizirala z udeležbo na njegovih koncertih in ker je poleg tega obstajala nevarnost, da bi srbski in bosanski državljani v Švici lahko nasilno reagirali

na vsebino njegovih koncertov in vedenje ultranacionalističnih oboževalcev, zaradi česar bi bil moten javni red v Švici. Iz drugih podatkov Interpola pa je razvidno, da je bil v Avstriji koncert Thompsona v športni dvorani v Zgornji Avstriji s sklepom lokalne skupnosti prepovedan, ker oblast ni mogla zagotoviti varnosti za obiskovalce, pri čemer ni konkretizirano iz kakšnega razloga ni mogla zagotoviti varnosti za obiskovalce, iz poročila Interpola Nemčije pa ne izhaja, da bi bil koncert pevca Thompsona kadarkoli prepovedan. Prav tako je tudi organ prve stopnje je v izpodbijani odločbi navedel, da je bil leta 2017 sprožen prekrškovni postopek zoper Marka Perkoviča Thompsona zaradi vzklikanja ustaških parol in da je bila izdana oprostilna sodba in da zato ni mogoče predložiti sodbe, s katero bi se lahko izkazalo, da je pevec kdaj v preteklosti bil kaznovan zaradi vzklikanja ustaških parol oziroma nošenja ustaških simbolov. Na podlagi navedenega organ druge stopnje ugotavlja, da zgolj odvzem dovoljenja za koncert v Švici, ki nakazuje, da je bilo le-to odvzeto zaradi pričakovanega povičevanja ustaštva na navedeni prireditvi, ni zadosten razlog, ki bi opravičeval prepoved prireditve. Prav tako pa tudi morebitne napovedane protidemonstracije, ki so jih na podlagi izjave prič v času izvedbe prireditve nameravale organizirati prizadete skupine, na podlagi sodbe ESČP, ki je povzeta v 21. členu obrazložitve sodbe upravnega sodišča, ne morejo biti utemeljen razlog, da bi prireditev lahko prepovedali.

Organ druge stopnje ponovno poudarja, da pritrjuje predlagatelju prepovedi koncerta Thompsona in organu prve stopnje, da je povičevanje ustaštva kaznivo dejanje in da so kakršnakoli dejanja kogarkoli, ki bi le to povičevalo nedopustno, s čimer se strinja tudi pritožnik. Prav tako organ druge stopnje razume čustva žrtev ustaškega režima in njihovih svojcev, vendar pa je ob upoštevanju sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. II U 320/2019-39 z dne 11. 6. 2019, s katero je le-to ugodilo tožbi Milana Trola s. p., ob upoštevanju veljavne zakonodaje ter dokazil, predlogu predlagatelja ni mogel slediti zaradi zgoraj navedenih argumentov.

V zvezi s pritožnikovimi navedbami glede prekratkega roka, ki ga ima na voljo za pritožbo zoper obsežno odločbo organa prve stopnje ter da je rok naložen v časih, ko ni upravičen kratek rok, nezakonit in protiustaven, pri čemer gre za kršitev pravice do pravnega sredstva, pravice do pritožbe, enakosti orožij, načela pravne države in kršitev načel upravnega postopka ter da je kratek tridnevni rok tudi nesorazmeren, saj ne sledi nobenemu legitimnemu cilju, poleg tega pa je izpodbijana odločba nezakonita tudi iz razloga ker v IV. točki izreka odločbe opredeljuje zadevo kot nujno, kar naj bi bilo v neskladju z ZZUSUDJZ, je organ druge stopnje ugotovil, da predmetna zadeva dejansko ni zadeva, ki bi bila na podlagi ZZUSUDJZ nujna, prav tako je ugotovil, da navedena točka izreka na podlagi 213. člena in 6. člena ZZUSUDJZ ne sodi v izrek odločbe. Na podlagi 213. člena ZUP se namreč v izreku odločbe odloči o predmetu postopka in o vseh zahtevkih stranke, v skladu z zakonom se lahko določijo tudi pogoji ali nalogi, povezani z odločitvijo organa o predmetu postopka, če se z odločbo naloži kakšno dejanje, se v izreku določi tudi, v katerem roku ga je treba opraviti, potrebno je navesti, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, kadar je le-to predpisano, prav tako pa se v izreku odloči tudi o tem, ali so nastali stroški postopka. Na podlagi navedenega je torej IV. točka izreka odločbe, s katero je organ prve stopnje odločil, da se tek rokov v predmetni zadevi na podlagi ZZUSUDJZ ne prekine, v neskladju z določbo 213. člena ZUP, saj ta navedba ne sodi med sestavine izreka odločbe, prav tako je v neskladju z ZZUSUDJZ. Navedeni zakon je namreč v času trajanja epidemije COVID-19, z namenom, da bi se preprečilo širjenje virusne okužbe COVID-19 ter varovalo zdravje in življenje ljudi v času epidemije, določal tudičasne ukrepe v zvezi z upravnimi zadevami, in sicer je v 6. členu določal, da roki v upravnih postopkih tečejo samo v posamičnih upravnih zadevah, če obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za javni red in mir, za javno varnost, za premoženje večje vrednosti, če je od odločitve v zadevi odvisno preživljanje stranke, če je od odločitve odvisno uveljavljanje drugih pravic ali če je to nujno za učinkovito izvajanje oblasti za preprečitev širjenja virusa. Prav tako je navedeni zakon izrecno določal, da se stranko v odločbi, sklepu ali drugem dokumentu, s katerim se določi rok, opozori o teku roka (ali roki tečejo ali ne), ne pa tudi, da je opozorilo potrebno navesti v izrek upravnega akta, s katerim se prvenstveno odloči o predmetu postopka in o vseh zahtevkih stranke. Na podlagi navedenega organ druge stopnje meni, da bi organ prve stopnje stranko upravnega postopka glede teka roka po ZZUSUDJZ lahko seznanil v drugih delih odločbe ali s posebnim dopisom, priloženim k odločbi, nikakor pa navedena seznanitev ne sodi v izrek odločbe. Glede na navedeno in dejstvo, da je organ prve stopnje z izpodbijano odločbo odločil o predlogu za prepoved javne prireditve, ki naj bi se izvedla v letu 2017 in katere pritožnik ni nameraval izvesti v »aktualnem« času, ko je veljal ZZUSUDJZ, je organ druge stopnje že po prejemu pritožbe pritožnika z dopisom, št. 2151-1/2017/34 (1324-05) s 13. 5. 2020, seznanil, da v konkretnem primeru dejansko ne gre za nujno zadevo na podlagi tretjega odstavka 6. člena ZZUSUDJZ in da lahko pritožbo vložil (oziroma že vloženo pritožbo dopolnil) v roku, določenem v drugem odstavku 6. člena

ZZUSUDJZ, na podlagi katerega začnejo roki v nenujnih zadevah teči osmi dan od dneva prenehanja ukrepov v skladu z 2. členom ZZUSUDJZ, ali pa organ druge stopnje obvesti, da pritožbe ne bo spremenil ali dopolnil.

Glede navedbe organa prve stopnje, ki se je v obrazložitvi izpodbijane odločbe kot pojasnilo k IV. točki izreka skliceval tudi na usmeritve Ministrstva za notranje zadeve za uporabo ZZUSUDJZ na področju upravnih notranjih zadev in migracij št. 219-69/2020/3 (13) z dne 27.3.2020, iz katerih izhaja, da je postopek za prepoved javnega zbiranja nujni upravni postopek, zaradi česar se tek rokov ne prekine, pa organ druge stopnje dodatno oziroma ponovno pojasnjuje, da je navedeno pojasnilo veljalo za odločanje o »aktualnih« zadevah, če bi organizator želel organizirati javno zbiranje v času veljavnosti ZZUSUDJZ, ko je bilo zbiranje ljudi zaradi preprečitve širjenja nalezljive bolezni COVID-19, s posebnimi predpisi prepovedano oziroma omejeno in ko bi tudi organ prve stopnje moral odločati in odločbo o prepovedi vročiti v rokih, določenih v 21. členu, kar je izrecno navedeno tudi v navedenih usmeritvah. Dejstvo je, da v konkretni zadevi ni šlo za »aktualno« prireditve, prav tako tudi organ prve stopnje izpodbijane odločbe ni izdal niti vročil v roku kot ga določa 21. člen ZJZ (in usmeritve) - odločbo o prepovedi zbiranja je organizatorju (aktualnega) javnega zbiranja potrebno vročiti brez odlašanja, najkasneje pa dva dni pred dnevom oziroma prireditve, česar v konkretni zadevi ni bilo, zato sklicevanje na usmeritve za delo Ministrstva za notranje zadeve št. 219-69/2020/3 (13) z dne 27.3.2020 ni relevantno, saj se usmeritve nanašajo le na javne prireditve, za katere se lahko uveljavijo roki iz 21. člena ZJZ

Ker je organ druge stopnje ob reševanju pritožbe Milana Trola s. p. zoper odločbo organa prve stopnje, št. 215-253/2017-71 s 4. 5. 2020, ugotovil, da je organ prve stopnje v ponovljenem postopku zmotno ugotovil dejstva in dokaze, na katere je oprl odločitev, oziroma da dejstva in dokazi, na katere je oprl odločitev, neposredno ne izkazujejo namena organizatorja koncerta (Milana Trola s. p.), da je javno prireditve »Koncert hrvaškega pevca Marka Perkovića Thompsona«, dne 17. 5. 2017, želel organizirati z namenom, da bi se na njem izvrševala kazniva dejanja ali pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, je skladno s prvim odstavkom 252.člena, ki določa, da če organ prve stopnje ob ponovnem odločanju ne sledi opozorilom o potrebni dopolnitvi postopka in ne ravna v skladu z odločbo organa druge stopnje, ta ob ponovni obravnavi pritožbe sam reši zadevo, odločil tako, kot je razvidno iz 1. točke izreka te odločbe.

Ker organ druge stopnje iz zgoraj navedenih razlogov ni mogel slediti predlogu Policijske postaje Maribor za prepoved javne prireditve »Koncert hrvaškega glasbenika Marka Perkovića Thompsona« za dne 20. 5. 2017, med 22.00 in 00.30 uro naslednjega dne v Festivalni dvorani Lent Maribor, je v 2. točki izreka te določbe odločil, da se postopek za prepoved ustavi in da se prijava javne prireditve vrne Policijski postaji Maribor.

Pritožnik je v pritožbi zahteval vračilo vseh stroškov in upravne takse, vendar je organ druge stopnje ugotovil, da pritožniku stroški, ki so opredeljeni v prvem odstavku 113. člena ZUP (potni stroški uradnih oseb, izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogled, pravno zastopanje, oglase, prihod, izgubo dohodka, strokovno pomoč, odškodnina za škodo, ki nastane pri ogledu ipd.), niso nastali, zato je organ druge stopnje odločil ko t izhaja iz 3. točke izreka te odločbe. O vračilu upravne takse pa bo odločeno s posebnim sklepom v skladu z Zakonom o upravnih taksah.

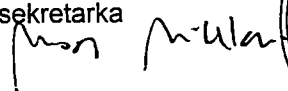
POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo ni dovoljena pritožba, jpa dovoljen upravni spor. Tožba se lahko vloži v 30 dneh od vročitve te odločbe na Upravno sodišče Republike Slovenije, Zunanji oddelek v Mariboru, ulica Škofa Maksimiljana Držečnika 6, Maribor. Tožba se vloži pri pristojnemu sodišču neposredno ali pa se mu pošlje priporočeno po pošti. Tožbi je potrebno priložiti po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca.

Postopek vodila:
Alenka Komljanec
višja svetovalka I

Kristina Magajna Miklavc
sekretarka

Poslati:

- Upravni enoti Maribor, s spisom zadeve in dvema izvodoma odločb, od katerih se ena vroči Milanu Trolu s.p., Abramičeva ulica 4/a, Ptuj.